

1900-12-18

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

18. XII . 1900. Silkegade 13.

Kjære Ven.

De ved, at Harmen kan drive Folk til at skrive Vers.

Efter et Besøg i Sindings Atelier og en samtidig stærk Opfordring fra Erik Henningsen til at skrive i Tilskueren — lod jeg mig, ophidset som jeg var, forledet til at gjøre en Artikel.

—De ved, at jeg ellers for længst har banlyst denne Virksomhed; og det er da ogsaa halvt af Vanære, jeg er kommen til det.

Gjør mig nu den Vennetjeneste at spille et Kvarter Tid paa at læse Manuskriptet igjennem og sig mig saa oprigtigt, om De anbefaler Papirkurven. Skjønt jeg,

[2]

som De kan tænke, har anvendt nogen Tid paa den, vil jeg egentlig være glædest ved dette Raad.

Skulde De mene, at den kunne gjøre nogen Gavn ved at blive trykt, sig mig da, om De har nogen Indvending at gjøre, noget Raad at give mig.

Ved Nedskrivningen var jeg virkelig ganske Flau over dens Banalitet — jeg sad stadig og tænkte paa Tandslæge Bramsen.

Da jeg har lovet Henrichsen snarest Svar, vilde De tjene mig meget ved, saa hurtigt som muligt at lade høre fra Dem.

Venligst

Deres hengivne

Johan Rohde

Jeg faar ikke Tid til at læse den igjennem, men jeg haaber, De staver Dem igjennem alle Skrivefejlene.

18. XII. 1900. Silkeborg 13.

Kjære Ven.

De ved, at Hærmænd kan sin Folke
hi at sin Vers.

Ude af Besing i Søndags Avis og
en samtidig stor opfordring fra
Erik Henningsen hi at sin i Tilsættelse
- lad by mig, opløst som
i de, forledt hi at gjin en Artikel.

- De ved, at i de alle forløst
har kunnet denne Vidskab; og de
de da ogsaa holdt af Værten, i de
Ejendomme hi det.

Gjin mig min den Vennekæreste at spildt
et Kortes Tid naar at den Manuskript
til igjennem og mig saa oprigt, at
de antipale Papirene. Sjænt i,

om De kan lade, har allerede været Tid
for den, vil jeg egentlig være gladest ved
dette Raad.

Skaldt de mere, at den kunne gjøres noget
Gavn ved at blive trykt, og mig da, om
De har været fuldstændig er gjort, noget
Raad er givet mig.

Ved Meddelelsen var jeg virkelig ganske
flaa over dens Banalitet — jeg sad stadt
og tænkte paa Taubold, Bramsen.

Da jeg har læst Kierkegaards smaa Bøger,
vil de de ligne mig meget ^{ved} saa meget som
mange at lade høre fra Dem

stuligt
Dens hængende
Jonas Rode

Bygge ikke Tid til at lade den igjæn-
nem, men jeg hader, De skal Dem
igjennem alle Skrivfejlene.